

Μοναχός Δημήτριος Γοννοιάτης (†1930-1976)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Από μικρός είχα τον πόθο να αφιερωθώ στην διακονία του Θεού και της Παναγίας μας. Γι αυτό, μετά από την εκπλήρωσι των στρατιωτικών μου υποχρεώσεων σε ηλικία 23 ετών ήλθα στο Άγιον Όρος τον Νοέμβριο του 1953.

Ο αδελφός του, όταν είχε έλθει στην Μονή να επισκεφθή τον ασθενούντα π. Δημήτριο, λίγους μήνες πριν την κοίμησί του, μας είπε τα εξής: “Ο αδελφός μου επιθυμούσε από μικρό παιδί να γίνη Καλόγερος. Στα εφηβικά του χρόνια έκανε πολλές προσευχές και περίπου 500 μετάνοιες”.

-Ποιός σας εβοήθησε, π. Δημήτριε, τότε στην μοναχική σας ζωή;

-Με βοήθησε ο Γέροντάς μου παπά Βησσαρίων, ο οποίος μου καθώρισε τον Κανόνα των προσευχών και των μετanoiών μου και μετά από ένα χρόνο το 1954 μ έκειρε

μοναχό, δίνοντάς μου το όνομα Δημήτριος, προς τιμήν του αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Θεσσαλονικέως.

Λόγω της απλότητός του και του μη εξωτερικά ελκυστικού παρουσιαστικού του, δέχθηκε ο Γέροντάς του πολλές πιέσεις από άλλους Αδελφούς να τον διώξει από το Μοναστήρι. Ακόμη και, όταν τον προσήγαγε για να σταθή μπροστά στο Ευαγγέλιο και να γίνη η εις Μεγαλόσχημον μοναχόν κουρά του, μερικοί από τους Μοναχούς είπαν στον ηγούμενο π. Βησσαρίωνα: “Που τον πας αυτόν, Γέροντα; Άφησέ τον να φύγει...Δεν κάνει αυτός για εδώ...”

Ο Γέροντάς του, είχε αντιληφθή ότι μεταφέρει να εναποθέσει στα πόδια του Χριστού ένα ιερόν σφάγιον, μία εκλεκτή Ψυχή, που θα εδόξαζε τον Χριστό και θα τιμούσε την Μοναχική Πολιτεία. Γι αυτό κι έκλεισε τα αυτιά του στις προτάσεις μερικών ανευθύνων για την ψυχή του προσώπων.

Αλλά και ο διάβολος, εκτός από τις ανωτέρω προτάσεις που έθεσε στα στόματα μερικών μοναχών για την απομάκρυνση του νεαρού Αδελφού, επετέθη και ο ίδιος με σκοπό να τον κατακαύσει, εάν ημπορέσει. Καθώς, λοιπόν, τον μετέφερε ο Γέροντάς του στην εκκλησία για την κουρά του, ο διάβολος έκαιγε με πύρινες φλόγες το κορμί του υποψηφίου Αδελφού και τον ετάραζε με λογισμούς απελπισίας και ολιγοπιστίας.

Από τα πρώτα του χρόνια ο νεόκουρος μοναχός Δημήτριος επέδειξε σπάνια αυταπάρνηση και εκκοπή όλων των θελημάτων του. Είχε μάθει πολύ καλά και είχε ριζώσει βαθειά μέσα στην καρδιά του το λακωνικό σύνθημα της μοναχικής πολιτείας: “Ευλόγησον” και “Νάναι ευλογημένον”.

Σύμφωνα με αυθεντική μαρτυρία του μακαριστού γέροντος Ανδρέα, ο μοναχός Δημήτριος υπηρέτησε σε όλα του τα χρόνια ως δεύτερος διακονητής στην υπηρεσία του βουνού, στο νοσοκομείο, στο γηροκομείο, στον κήπο, στην εκκλησία σαν πρώτος και δεύτερος εκκλησιαστικός. Επίσης εργάσθηκε επί πέντε περίπου χρόνια σαν Κοναξής στο εν Καρυαίς Αντιπροσωπείο της Μονής μας με Αντιπρόσωπο τότε τον ίδιον τον Γέροντα Ανδρέα.

Στην συνέχεια εργάσθηκε σαν βοηθός του Δοχειάρη με μεγάλη απόδοσι και αφοσίωσι στο διακόνημά του και τελεία υπακοή στον πρώτο διακονητή του, τον Γέροντα Δαμιανό. Ήτο φιλάδελφος, φιλακόλουθος, αφού από την νεαρά του ηλικία ξυπνούσε και σηκωνόταν το μεσονύκτιο τραβούσε τα κομβοσχοίνια του κι έκανε μετάνοιες στην Παναγία.

Όταν κάποτε ρώτησα τον Γέρο-Ανδρέα τι έχει να μου ειπή για τον μοναχό Δημήτριο, μου απήντησε: “Αυτός θα μη από τους πρώτους με τα τσαρούχια στον

Παράδεισο....”.

Λόγω της αγραμματwsύνης του και της απλότητός του, εύκολα προκαλούσε σε παρρησία άλλους Αδελφούς, ενίοτε με ανάρμοστες συμπεριφορές απέναντί του. Άλλοτε κάποιος δυναμικός και οξύθυμος Αδελφός σε στιγμές ψυχικής του εκρήξεως, επειδή εκάησαν τα αυγά που έβραζαν στο Δοχειό, τον χαστούκισε ελαφρά. Προφανώς τα είχε ξεχάσει ο π. Δημήτριος...Το θαυμαστό είναι ότι δεν αγρίεψε καθόλου, ούτε καν τον έπνιξαν λογισμοί φυγής η εκδικήσεως προς τον υπεύθυνο διακονητή του. Του έλεγε μόνο συνεχώς: “Ευλόγησον, ευλόγησον ... και έσκυβε συνεχώς το κεφάλι του...

Κάποτε τον ερώτησε ένας Αδελφός:

-Πόσα κομποσχοίνια κάνεις, πάτερ Δημήτριά;

-Καμμιά δωδεκαριά...

Δεν απήντησε ευθέως κρύβοντας την αλήθεια για να μη προβάλη τον αγώνα του και την αρετή του. Στον Γέροντά μας όμως, τον π. Γεώργιο, είπε την αλήθεια ότι τις νύκτες σηκωνόταν τρεις ώρες πριν από την Ακολουθία και τραβούσε περί τα 50 κομποσχοίνια.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr